

LANDSMØDE 2017

REFERAT

AMNESTY
INTERNATIONAL

REFERAT
AMNESTY INTERNATIONAL
DANSK AFDELINGS LANDSMØDE – HOTEL NYBORG STRAND
AFHOLDT D. 29. APRIL – 30. APRIL 2017

Indholdsfortegnelse

1. LANDSMØDET ÅBNES	1
2. VALG AF DIRIGENT, REFERENTER, STEMMETÆLLERE M.V.	2
3. HOVEDBESTYRELSENS BERETNING.....	2
4. KASSERERENS BERETNING OG BUDGET	8
5. DEBAT OG GODKENDELSE AF BERETNINGER	9
6. KANDIDATER TIL HOVEDBESTYRELSEN	10
7. VALG TIL FUNDRAISING OG ØKONOMIUDVALG (FØU)	14
8. DIVERSE OPLÆG	14
9. LANDSMØDET GENOPTAGES	15
10. TALER	15
11. INTERNATIONALE GÆSTER	16
12. OVERRÆKKELSE AF PRIS	16
13. AKTIVISTTRÆF-INTRO	18
14. ICM – DET GLOBALE AMNESTY	20
15. VALG AF REVISOR	22
16. KONTINGENT	22
17. LANDSMØDE 2018	22
18. EVENTUEL T	22
19. PRÆSENTATION AF NY HOVEDBESTYRELSE.....	25
20. AFSLUTNING AF LANDSMØDET.....	25
21. PRÆSENTATION AF EVENT.....	27

1. LANDSMØDET ÅBNES

Landsmødet blev åbnet af formanden for hovedbestyrelsen Nina Monrad Boel.

Kære landsmøde. Det er dejligt at vi er samlet her igen, hvor vi bliver inspireret til at arbejde for menneskerettighederne endnu et år. Jeg skal åbne landsmødet, og det faktisk, at det er nødvendigt, er knap så opløftende. Vi arbejder alle for en verden, hvor Amnesty er unødvendig. Men når man ser tilbage på året, der er gået, er det med helt ubegribelige konflikter, der krænker basale rettigheder. Med krige, der river familier i stykker, med gasangreb og bombninger af skoler og hospitaler. Med en tiltagende splittende retorik fra politiske ledere, der underminerer menneskerettighederne og skaber frygt og had. Hvor ytringsfrihed og forsamlingsfrihed kvæles under øgede magtbeføjelser. Med manglende politisk lederskab, og drab og fængslinger på menneskerettighedsaktivister er det med sorg og bitterhed, at vi må indse, at Amnesty og landsmødet er mere nødvendigt end for et år siden. Det bliver den største sejr og glæde, den dag en forperson kan stå her og sige, at landsmødet ikke åbner i år, fordi der ikke længere er brug for Amnesty.

I den her, tid hvor fortalere for frygt og had og kynisme opruster, vil vi også fokusere på vores største styrke, nemlig jer – vores medlemmer her og verden over, der stiller sig op og tale for menneskerettighederne. Derfor vil dette landsmøde have et særligt fokus på aktivisme. På jer, der råber op og argumenterer, skriver breve, går i demonstrationer, diskuterer, sender sms'er, dokumenterer menneskerettighedskrænkelser, holder møder og laver aktioner. Vi håber, at vi kan inspirere hinanden og bidrage til en verden, hvor alle mennesker nyder alle menneskerettighederne.

Så selvom vores opgave er blevet større, er det også med håb og vished om at vi stå sammen større og stærkere og stå sammen, at jeg åbner dette års landsmøde.

Vi er heldige, at vi har gæster med fra hele verden. De arbejder med menneskerettigheder under forskellige vilkår. Tag jer tid til at tale med dem, det er meget inspirerende.

De internationale gæster blev introduceret:

- Cinthea Mpfu / Amnesty Zimbabwe / Formand
- Camille Blanc / Amnesty Frankrig / Formand
- Rajan Kuikel/ Amnesty Nepal / Formand
- Adel Gharb / Amnesty Tunesien / Bestyrelsesmedlem
- Markus Widorski / Amnesty Schweiz / Kassierer
- Renate Müller-Wollermann / Amnesty Tyskland / Medlem af internationalt udvalg
- Lív Patursson / Amnesty Færøerne / Direktør
- Eyðgerð Mørkøre Kruse/ Amnesty Færøerne / Bestyrelsesmedlem
- Barbara Jacobsen/ Amnesty Færøerne / Bestyrelsesmedlem
- Selma Ahmetagic / Amnesty Norge / Styregruppedlem i demokratiprojektet
- Anne Marie Mollén / Amnesty Norge / Projektleder for demokratiprojekt/ Aktivisme og Organisationsudvikling
- Salil Shetty / Amnesty International / International generalsekretær for Amnesty International

Særlig tak til vores tidligere generalsekretær gennem 23 år Lars Normann Jørgensen, som har skrevet bogen uden Vold og Magt. Hovedbestyrelsen byder Lars' bog velkommen som et vigtigt personligt vidnesbyrd om årene som generalsekretær i Amnesty Danmark.

Nina Monrad Boel præsenterede den nuværende hovedbestyrelse og generalsekretæren for Amnesty Danmark

- Trine Christensen, generalsekretær Amnesty Danmark
- Nina Monrad Boel (Formand)
- Martin Isenbecker, (Næstformand)
- Sophie Jo Rytter, (Kasserer, medlem af ICM-delegationen)
- Oliver de Mylius, (Medlem af ICM-delegationen)
- Moustafa Mahmoud Moustafa, (Kontaktperson til Youth og medlem af ICM-delegationen)
- Ole Ankjær Madsen, (Særligt fokus på rejseholdet og aktivisme)

Fatima Madsen og Louise Bonnevie var udtrådt af hovedbestyrelsen før endt valgperiode.

2. VALG AF DIRIGENT, REFERENTER, STEMMETÆLLERE M.V.

Referenter:

Nina Monrad Boel indstillede på hovedbestyrelsens vegne Claus Høxbro som dirigent, som efter valget overtog ledelsen af mødet og erklærede landsmødet for lovligt indkaldt, jvf. vedtægternes paragraf 5, stk. 1.

Medlemmer til det særlige udvalg:

- Niels Erik Markussen
- Kristoffer Nilaus
- Hans Hüttel

Stemmeudvalg:

1. Ib Ketelsen, forperson for stemmeudvalg
2. Bente Marie Braarud
3. Birgitte Kramer
4. John Olsen
5. Kristoffer Nilaus
6. Niels Erik Markussen
7. Peter Wallengren
8. Kirsten Bjørg Reerslev
9. Solveig Wille
10. Ann Fernandez

3. HOVEDBESTYRELSENS BERETNING

V/ Formand Nina Monrad Boel, Generalsekretær Trine Christensen

Nina Monrad Boel:

Du skal ikke blive en menneskerettighedsforkæmper, fordi du forventer resultater eller tror, at bare fordi man arbejder hårdt, vil tingene ændre sig. Hvis du gør det, og tingene ikke ændrer sig, vil du miste håbet og ikke kunne fortsætte. Hvis du beslutter dig for at blive en menneskerettighedsforkæmper, kæmper du for menneskerettighederne fordi det er det rigtige at gøre. Om det så skaber de ændringer, du arbejder for, eller ej.

Citatet er fra Abdulhadi al-Khawaja, den dansk-bahrainiske menneskerettighedsforkæmper, der er fængslet på livstid i Bahrain for hans fredelige kamp for demokrati: Det er ord vi har brug for at huske på i disse dage. Al-Khawaja og hans familie ved om nogen, hvor svært det kan være at kæmpe imod tilsyneladende uoverstigelige odds. Og hvor vigtigt det er at fortsætte alligevel.

Vi har sat os for, som bevægelse, at gøre en forskel for menneskerettighederne. At kæmpe for retfærdighed, for en bedre verden. Men der er ingen tvivl om, at det er op ad bakke i denne tid, vi lever i. Menneskerettighederne er under et uhørt pres verden over. I det forgangne år har terror og had spredt frygt og mistro. Nationalisme og populisme vinder frem. Den globale solidaritet og de internationale spilleregler bliver samtidigt konsekvent undermineret netop som vi har mere brug for dem end nogensinde.

I 1950 skabte Europas lande Menneskerettighedskonventionen i kølvandet på krig og konflikt, undertrykkelse og drab på mindretal. I dag er det præcis 25 år siden, at Danmark inkorporerede Konventionen i dansk lov under KV regeringen med Poul Schlüter som Statsminister og Uffe Ellemann Jensen som Udenrigsminister. Det fundament har været med til at forbedre livet og adgang til rettigheder for millioner af mennesker.

Senere i år skal Danmark for første gang i 20 år indtage formandsposten i Europarådet. Det kunne være en anledning til at Danmark markerede sig stærkt i kampen for menneskerettighederne. Men regeringen - med de selvsamme partier der stod for inkorporeringen af konventionen - har desværre indtil videre, haft større fokus på et opgør med menneskerettighederne. Der er stærkt brug for et folkeligt modpres, der insisterer på, at vores rettigheder ønsker vi ikke at miste.

Trine Christensen

En dæmoniserende og fremmedfjendsk diskurs har bredt sig langt ind i lande der tidligere stod for inklusion og tolerance og langt ind i midten af den politiske mainstream. Den dæmoniserende retorik der anvendes af ledere som Trump, Erdogan i Tyrkiet, og Duterte i Filippinerne, baner vejen for MR krænkelser, diskrimination og underminering af retssikkerhed. Det er som om, at flere og flere politikere og lande søger at splitte, at fremhæve det der skiller os ad. I stedet for at samle. Og selv om man kan ryste på hovedet af Erdogan og endda grine af Trump, så er det alt andet end morsomt.

Men der er alternativer. Der er håb. Håbet ligger i folket – og det modpres der rejser sig overalt. Hvor flere går med i demonstrationer, skriver og bruger deres stemme, strikker lyserøde hatte og tænder et lys. Det er inspirerende hvor mange mennesker der verden om, og her i Danmark, siger fra overfor splittelsen, og insisterer på at hylde et mangfoldigt fællesskab.

Amnestys stemme er klar. Vi tilbyder et alternativ for dem der ønsker at gøre noget, der ikke tror på at vi må give køb på vore værdier for angiveligt at beskytte dem.

Nina Monrad Boel

Aktivister overalt i landet har været i front i denne kamp, med enorm kreativitet og energi.

Her tænker jeg for eksempel på Amnesty Aalborgs Folkevandring gennem byen i forbindelse med flygtningekampagnen og Amnesty Vejles meget synlige demonstration om samme sag.

Jeg tænker på hvordan Amnesty Furesø har taget arbejdet for enkeltpersoner et skridt videre gennem internationalt koordinerede Twitter-aktioner for "deres" fange fra Iran. Samt hvordan hundredvis af aktivister rundt om i landet aktionerer på sager, som Amnestygruppen om Børn og Amnestygruppen mod Tortur udsender hver måned.

På sidste års landsmøde havde vi mange gode diskussioner netop om, hvordan Amnesty bliver bedre til at engagere og give flere muligheder for aktive. Landsmødet vedtog en henstilling om at gøre afstanden mellem aktive og bestyrelse / sekretariat så lille som mulig. Det har vi haft fokus på i det forløbne år - sammen med mange af jer her i salen. Hovedbestyrelsen lavede en videohilsen til alle aktive med tilbud om at komme ud og mødes med lokale grupper. Vi besluttede desuden at vi fremover vil afholde flere bestyrelsesmøder rundt om i landet. I december holdt vi møde i Aalborg - tak til de aktive dér for nogle inspirerende dage.

En af de vigtigste måder vi har arbejdet med at øge samarbejdet og mindske afstande, kommer til udtryk i vores nye aktivismestrategi, der har til formål at styrke bevægelsen. Tak til jer der har givet gode input undervejs. Det har gjort strategien meget stærkere.

Vi har styrket undervisning og træning i forbindelse med kampagner og fået gang i Facebook-gruppen Amnesty-Aktivisten. Vi har fået en ny juristgruppe, og der er kommet en gruppe af aktivister, der koordinerer større events i København.

Vi er godt på vej, og der skal ske endnu mere i de kommende år. I kan høre om planerne og give jeres input på workshoppen om aktivisme senere i dag. Og på aktivismetræffet i morgen vil I kunne høre fra Amnesty-grupper og aktive over hele landet. Her vil vi skabe nye forbindelser og inspirere hinanden på tværs.

Trine Christensen

I det forløbne år, har vi set krigens galskab udfolde sig i al sin gru i Syrien, Yemen og Syd Sudan. Tøndebomber, udsultning af civile, kemiske angreb og en voldsom stigning i angreb på nødhjælp og hospitaler. Det er en rystende hensynsløshed blandt krigens parter, og en chokerende mangel på ansvarlighed og konsekvens der udfolder sig internationalt, hvor geopolitik og økonomiske interesser gang på gang forhindrer forsøg på at inddæmme og kontrollere konflikter. Amnesty arbejder for at disse forbrydelser dokumenteres og bringes til den internationale straffedomstol, sådan at der en dag vil komme et retsopgør. For ofrene i dag og for at sende et klart signal til andre, om at man ikke kan skjule sig for retfærdigheden for altid.

Og der er en meget enkel ting hvert land kan gøre lige nu: Nemlig at hjælpe de mennesker der er på flugt fra disse grusomheder. Men i stedet har vi hørt tomme paroler om nærområderne - der faktisk huser 86% af alle verdens flygtninge - mens Europa erklærer sig for "fyldt." Også i Danmark gør regeringen hvad de kan, for at undgå at tage imod flygtninge.

2016 blev året hvor netop krigsflygtninge i Danmark først kan søge om genforening efter 3 år. Det er en evighed i et barns liv. Langt mere tid end det, der kan være forskellen på liv og død i Aleppo eller Mosul.

Og i 2016 indstillede Danmark modtagelsen af 500 kvoteflygtninge - udpeget af FN som de mest sårbare, og som vi har støttet i de sidste 30 år. En helt igennem uforståelig beslutning i en verden, der lige nu har hårdt brug for fælles, globale løsninger og opbakning til de mekanismer der kan være med til at løse problemerne.

Nina Monrad Boel

Vores flygtningekampagne har til formål at ændre på fortællingen om flygtninge - at give nuancer til debatten og gå imod de splittende myter. I løbet af året, har vi arbejdet for at samle de kræfter der ønsker at gøre mere, ikke mindre. Vi har styrket vores samarbejde med flygtninge i Danmark samt søgt en tættere dialog med organisationer som Dansk Flygtningehjælp, Refugees Welcome, Ungdommens Røde Kors, og Venligboerne. I løbet af efteråret blev der holdt en række inspirationsaftener for Amnesty-aktivister landet over med deltagelse af flygtninge, ligesom de årlige danske og internationale youth-møder havde fokus på flygtningekampagnen. Der blev afholdt mange aktiviteter rundt om i landet med fin lokal mediedækning og tusindvis af samtaler med – og aktioner fra – almindelige mennesker.

I alt sendte over 50.000 mennesker fra hele Danmark klar besked om, at vi bør genoptage kvoteflygtninge ordningen. Vi afleverede underskrifterne til Integrationsminister Inger Støjberg dagen efter hun fejrede 50 stramninger på udlændingeområdet med en Othello lagkage. Med os fra det møde, fik vi Støjbergs løfte om at se på de 500 kvoteflygtningepladser igen efter sommeren. Det er langt fra godt nok, men det er en åbning som vi vil forfølge.

Og det er et stærkt eksempel på hvad aktivisme og tilstedeværelse kan gøre. Hvad vi kan løfte sammen.

Trine Christensen

Det vi kan løfte sammen, bliver nogen gange historisk. D. 1. januar i år blev Danmark det første land i verden, der helt fjernede transkønnede fra listen over psykisk syge.

Regeringen arbejder nu aktivt for at inspirere FN's Verdenssundhedsorganisation (WHO) samt andre lande til at følge trop. Det er et bemærkelsesværdigt resultat, for da vi begyndte arbejdet, var der udbredt modstand blandt Folketingets største partier. At det lykkes må i høj grad tilskrives de modige transkønnede rettighedshavere samt de mange Amnesty-aktivister, der deltog i #SygtSystem kampagnen. Ganske fortjent blev trans-aktivisterne tildelt årets Menneskerettighedspris uddelt af Rådet for Menneskerettigheder.

Dansk afdeling har fortsat fokus på at sikre, at Sundhedsstyrelsens kommende vejledning om behandling af transkønnede også i praksis vil blive baseret på ikke-diskrimination, informeret samtykke og værdig behandling.

Nina Monrad Boel

Jo flere medlemmer vi har, jo større legitimitet har vi overfor de beslutningstagere, som har magten til at gøre en positiv forskel for menneskerettighederne. Og mange medlemmer styrker vores økonomiske uafhængighed. Som det fremgår af den økonomiske del af beretningen var årets resultat flot, men der var samtidigt et mindre fald i antal medlemmer. Vi arbejder derfor målrettet på, at få flere med og på samtidigt at øge tilfredsheden og engagementet blandt eksisterende medlemmer.

Det er meget glædeligt at vores Lifeline SMS netværk voksede til hele 170,000 mennesker. Det vidner om en kæmpe lyst og appetit på at holde sig ajour med MR sager og være med til at gøre noget konkret. Og med det store antal, kunne dansk afdeling stå for hele 30% af de registrerede internationale hasteaktioner.

Vi kan ændre på verden med vores aktioner - over en tredjedel af de sager vi aktionerer på igennem Lifeline medfører en forbedring i situationen.

Og det er derfor vi gerne vil være flere: vi vil skabe en bevægelse for menneskerettighederne, som kan være med til - igennem vores tilstedeværelse i et levende og stærkt civilsamfund - at skabe den verden vi ønsker.

Trine Christensen

"Folk er trætte. De er som zombier, levende døde"

Ordene er Yonka Sik's. Hun er gift med den fængslede tyrkiske journalist og forfatter Ahmed Sik. Han er én blandt mange. For en tredjedel af verdens fængslede journalister sidder bag tremmer i Tyrkiet. Og efter mere end 100,000 fyringer af skolelærere, dommere og læger, samt tusinder af arresterede efter kupforsøget i sommer, og lukning af nær ved alle ikke-statslige medier, er mange trætte. Helt ind til benet.

Men nogle modige stemmer fortsætter med at tale. Vi fortsætter kampen. De ord gik igen på min rejse til Tyrkiet i februar for at mødes med mine kolleger og menneskerettighedsforkæmpere.

Det stod klart at udviklingen var på galt spor allerede sidste år, da undertrykkelsen af den frie presse og oppositionen for alvor tog fart. Da den moderate avis Cumhuriyet afslørede våbentransport til islamistiske grupper i Syrien, måtte chefredaktør Can Dündar - der i år gæster vores landsmøde - gå i eksil efter trusler og retssager fra regimet. Halvdelen af de ansatte er i dag fængslet. Alligevel indgik EU sidste år aftalen med Tyrkiet om at holde flygtninge væk fra Europa til gengæld for en stor sum penge og løfte om visum for alle tyrkere til EU. Det var et kritisk øjeblik at give Erdogan et rygstød. Og han har brugt det til at fortsætte udviklingen, der er kulmineret foreløbigt med den afstemning tidligere på måneden, der har givet ham langt større beføjelser.

Jeg talte med Generalsekretæren for Tyrkisk afdeling, Idil Eser, dagen efter folkeafstemningen. Trods undtagelsestilstand, medieblokade og undertrykkelse af kritikere, ser hun håb. Hun ser en kæmpe rolle for os i Amnesty, i at forsvare retssikkerhed og menneskerettighederne. Det bliver et langt sejt træk.

Vores kolleger og aktive i Tyrkiet kan meget vel ende med at blive en del af de statistikker om de der er fængslet for fredeligt at udøve deres ytringsfrihed. Her er det vi i Europa må spørge hvad vi vil bruge vores ytringsfrihed til, for de kæmper en kamp, som vi har hårdt brug for, at de vinder.

Nina Monrad Boel

Vi skal bakke op om menneskerettighedsforkæmpere rundt om i verden. I Filippinerne er over 7000 mennesker blevet dræbt siden præsident Duterte kom til magten sidste år og igangsatte en hensynsløs bølge af drab på alle der angiveligt har brugt eller solgt narkotika. I december udtalte Duterte, at "menneskerettighedsfolk" stod i vejen for hans kamp. Alligevel valgte vores filippinske kontor sammen med researchere fra vores internationale sekretariat at færdiggøre den rapport om overgreb i landet, som de var i gang med.

I november mødte vores folk i Moskva op til et afspærret kontor med politi-tape og hængelås på døren. Et kontor vi har brugt i 20 år, var pludselig lukket for os. Det tog ugevis af juridisk og politisk pres, før vi kunne få lov at komme tilbage i vores lokaler. Vi er blot en af mange lokale og internationale organisationer der chikaneres og forfølges i Rusland.

Menneskerettighedsforkæmpere i hele verden er udsatte, og det gælder også vores egen bevægelse.

Derfor er den indsats der har været undervejs i en årrække om at styrke og integrere Amnesty på tværs af landene helt essentiel. Mange af de reformer vi skal lande på det internationale rådsmøde, ICM senere i år, vil gøre vores politiske ledelse mere smidig og tidssvarende.

Blandt beslutningsforslagene ligger en ændring i hvordan vores stemmewægt skal fordeles mellem afdelingerne, der bundet i et ønske om at de nye dele af bevægelsen får mere indflydelse og kan agere som ligeværdige delegerede. Dansk afdeling har arbejdet ud fra Landsmøde indstillingen fra 2015 om at støtte et vægtet stemmesystem. Vi har bragt værdier fra den danske organisationsverden ind i diskussionerne, og fokuseret på, at indflydelse bør baseres på mennesker, ikke på landegrænser. Vi udarbejdede et kompromisforslag sammen med den mexicanske afdeling, for at imødekomme de afdelinger, der ikke i nærmeste fremtid vil kunne vokse i medlemsantal på grund af økonomiske eller politiske forhold. Dette er reflekteret i den nuværende version af reform pakken fra den internationale bestyrelse. De internationale diskussioner har gennemgående været præget af, at der er stærke meninger og værdier - og gode argumenter - der trækker i hver sin retning. Som altid, vil vi i Dansk

afdeling arbejde for hvad vi mener er rigtigt, samtidigt med vi har fokus på at finde de løsninger, der kan sikre sammenhængen på tværs af landegrænser. Beslutninger der kan samle, ikke splitte.

Reformen og resolutioner til ICM skal vi diskutere med jer senere i dag.

Trine Christensen

Det er helt afgørende, at vi får flere med i kampen for menneskerettighederne. Virksomheder kan gøre en stor forskel. For eksempel har en række medicinalfirmaer, efter inspiration fra danske Lundbeck, inkorporeret klausuler der forbyder salg og videresalg af medicin til brug for henrettelser. Modellen blev udviklet blandt andet efter pres fra vores egen lægegruppe. Der går en direkte linje fra den indsats, til Arkansas i de sidste uger. Staten havde valgt at fremskynde 7 henrettelser, inden udløbsdatoen på ét af de medikamenter der skulle bruges i dødssprøjtjen. En barbarisk og mekanistisk tilgang til en strafform der krænker den mest basale af alle rettigheder: selve retten til liv.

Sagerne giver samlet et billede af den uretfærdighed der kendetegner det amerikanske system, nemlig at dem der ender med at blive henrettet er de fattigste, de sorte, dem med de dårlige forsvarere. Flere af de dømte har så alvorlige mentale handicap at de ikke forstår den straf de står overfor. Amnesty har sammen med andre kæmpet for at disse henrettelser ikke skulle finde sted. Og med i kampen meldte sig en aktør vi næppe havde forventet for bare 5-6 år siden: medicinalfirmaer der tog kraftigt afstand fra Arkansas' ønske om at bruge deres livreddende medicin til at ende liv. De brugte domstole, de brugte medierne, og det lykkedes dem at udskyde flere af henrettelserne. Det har været vanvittige uger, i en kamp mod uret. Hvor dommere tog stilling til sagerne ofte i timerne inden henrettelserne skulle finde sted. 4 blev henrettet trods en kæmpe indsats. 3 blev reddet. Atter ser vi, at vi kan gøre en forskel, når vi alle tager ansvar. På den måde vi hver i sær kan. Vi vinder ikke hver sag. Men vi gør en forskel.

Nina Monrad Boel

Vi tog selv et vigtigt skridt i år ved at skifte bank til Merkur efter en grundig screening af etik, forretningsbehov og soliditet. Merkur er en lille bank - som etisk er en sværvægter. Banksektoren har store muligheder for at gøre en forskel for menneskerettighederne - og tage ansvar for de negative følger deres aktiviteter kan have - qua deres betydelige midler og mulighed for at placere investeringer. Vi håber at vi med vores valg kan være med til at sætte skub i udviklingen mod en mere ansvarlig og etisk sektor.

Alt i alt blev 2016 trods store tilbageskridt også året med lysende håb og sejre vi aldrig havde drømt om kunne opnås. Nogen gange er de sejre vi opnår kun midlertidige, og vi kommer desværre ikke til at gøre os selv overflødige i den nærmeste fremtid. Det sidste år, har med al tydelighed vist os at demokrati og rettigheder aldrig er noget, vi kan tage for givet.

I denne situation har vi alle et valg. Vil vi give op og forskanse os bag højere mure? Eller vil vi tænde et lys, frem for at forbande mørket? Det sidste valg traf mange almindelige mennesker i 2016 - Mennesker der rejste sig for andres rettigheder, gik længere, gav mere, bekendte sig til humanismen, til menneskehedens bedste.

Og midt i den kamp står Amnesty. Det er i vores DNA, og det en af vores største opgaver at styrke og samle det civilsamfund der viser vejen frem og siger fra overfor kynisme og frygtens retorik. Den kamp er vigtigere end nogensinde før.

Det er tid til at stå sammen.

Tak fordi I er kommet her i dag, og fordi I vil være med til at gøre en forskel.

4. KASSERERENS BERETNING OG BUDGET

Kasserer Sophie Jo Rytter fremlagde hovedbestyrelsens økonomiske beretning samt orienterede om hovedbestyrelsens budget for 2017.

Hvor vil vi hen frem til 2019? Mål:

- 350.000 mennesker engageret i arbejdet for menneskerettigheder
- 100.000 medlemmer af Amnesty Danmark
- 100 mio. kr. i indtægter om året

Fokus 2017:

- Sammentænker aktiviteter vi har – et mere holistisk syn på aktiviteter, så de spiller godt sammen
 - Fundraising og menneskerettighedsarbejdet sammentænkes
- Ny reservepolitik
 - I højere grad være fleksible i forhold til risici og økonomi
 - Penge skal i højere grad ud at arbejde for menneskerettighederne
 - Samtidig en økonomisk buffer, der sikrer stabilitet i foreningen
- Diversitet i fundraising indsatser
 - Indtægter fra forskellige kilder
 - Mindre sårbare med flere kanaler at skrue på, hvis vi er udfordret et sted - vi kan skrue op, når det går godt et sted
 - Hovedbestyrelsen har besluttet, at vi skal gennemføre en landsindsamling i 2017 - mere info under aktivismetræf. Det er en vigtig investering.

Det forgange år:

- Overskud 8.1 mio. kr. Det skyldes især et enkeltstående testamente, men selv uden det, ville vi have haft et overskud.
- Fundraising og økonomiudvalget (FØU) betragter resultatet som tilfredsstillende. Og fokus på at vi skal forny og diversificere FU-strategien, som der er fokus på.
- Medlemstallet er faldet med omkring 3.000 medlemmer. Vi har stort fokus på dette fald, da vi vil nå 100.000 medlemmer i 2019. Der er taget handling på at rette op medlemstallet.
- Lifeline har oplevet en markant stigning i antallet af LL-medlemmer. Stort potentiale blandt netværket til at blive medlemmer.
 - Lifeline tegner sig for 1/3 af alle Lifeline-medlemmer internationalt
 - Lifeline er også et vigtigt menneskerettighedsværktøj
- Dansk afdeling sender penge videre til det internationale arbejde: I 2016 sendte vi 19.4 mio. kr. til internationale budget.
- Gennemgang af det internationale budget
 - 61% til menneskerettigheder
 - 9% til vækst

26% til core cost & governance
4% til global transitional programme

Fremover

- Vil fremhæve potentialet ved fondsmidler og testamenteundersøgelse om testamente. En meget positiv modtagelse, ca. 1/5 af adspurgte er interesserede
- Sekretariat arbejder på at forbedre analyseværktøjer og strategier, så vi ved, hvor vi skal sætte ind
- Budget-2017
 - Lidt færre indtægter end 2016 – specielt pga. at vi ikke kan regne med, at der kommer endnu et stort enkeltstående testamente
 - Lidt flere fundraising udgifter pga. landsindsamling
 - Mål: overskud på 1,4 mio. kr.
- 1. Kvartal 2017: vi er on track. Det ser fornuftigt ud.

5. DEBAT OG GODKENDELSE AF BERETNINGER

Claus Høxbro takker for beretningerne og åbnede for debat om beretningerne.

Kirsten Ottosen, København: Medlemstallet er desværre dalet. Hvordan ser det ud med deltagere til landsmødet – er det også dalet?

Nina Monrad Boel M Boel: Vi er 476 deltagere i år. Sidste år var vi 433.

--

Hans Hyttel, Aalborg: Medlemstallet, hvorfor er det aftagende. Lifeline går godt. Men skyldes det tendenser, som er større end os?

Sophie Jo Rytter: Årsagen til faldende medlemstal er, at vi i 2016 prøvede at flytte Face2Face ud i regionerne, men det viste sig, at det ikke gik så hurtigt, som vi havde regnet med. Det har vi taget tiltag til at rette op.

Henrik N Egelind: Billedet er lidt broget i forhold til andre organisationer. Nogle har samme udfordringer som os med lidt fald. Vi har engageret 12.000 nye medlemmer og 70.000 nye Lifelinere ved Face2Lifeline i 2016.

--

Sara Shabrou, Aalborg: Fald i medlemstal dels hvor mange nye og hvor mange udmeldinger. Hvorfor melder medlemmer sig ud? Har der været et hovedemne i 2016, som gør at flere melder sig ud end nye?

Sophie Jo Rytter: Så vidt, jeg husker, gik vi sidste år ud med et medlem mere ved udgangen end indgangen til året.

Henrik Nørgaard Egelind (: Vi spørger om, hvorfor medlemmer vælger at melde sig ud. Det kan være økonomiske årsager, prøve nye organisationer. Ny undersøgelse, der skal give os indsigt i medlemskabet, så vi kan målrette aktiviteter fremover.

Jens Borgen, København: Tak for fin beretning. Hvorfor er der ikke en Amnesty i Sverige og Finland?

Nina Monrad Boel: Vi har afdelinger i Sverige og Finland – er det til Lifeline?

Henrik N Egelind: Vi opfordrer Sverige og Finland til at bruge de erfaringer vi har gjort os i Danmark. Vi håber, de snart kommer i gang med tilsvarende netværk.

--

Kirsten Ottosen, København: Jeres fokus på arv og jeg har set på hjemmesiden at I har et spørgeskema, som jeg udfyldte spørgeskema. Forventer I, at medlemmerne er mere velhavende end andre? Jeg ville gerne lade jer arve, hvis jeg kunne, men jeg har ikke råd, har I tænkt på det? Hvornår er landsindsamling?

Nina Monrad Boel: Landsindsamlingen er 10. december på menneskerettighedsdagen

Trine Christensen: Det er vigtigt, at der er flere måder, man kan eller vil give sit bidrag på – økonomisk eller aktivisme – alt er værdifuldt. Vi har haft fokus på testamente, fordi når man spørger, begynder folk at tænke, at de måske kunne. Og tak fordi, du gerne vil. Det er det vigtigste

--

Kim Skovby Pedersen, Odense: Har I budget og aktiviteter i forhold til folkeskolerne?

Trine Christensen: Hvert år op til 10. december har vi Skriv for liv med materialer, der går ud til folkeskoler, og materialer – og så har vi materialer om menneskerettighedsspørgsmål, der kan bruges resten af året. Kontakt os endelig, hvis I har lyst til det.

Ole Ankjær Madsen: Og så har vi et foredragsholderkorps, der kan bestilles hos Amnesty og så har de muligvis en i området, som kan holde et foredrag og besvare spørgsmål.

--

Karl Bergstrøm Nielsen: Bemærker at sexarbejdet først blev nævnt efter spørgsmål fra salen – er det noget man holder lav profil med i Danmark?

Nina Monrad Boel: Det er ikke prioriteret at arbejde med. Vi vedtog en resolution på ICM i 2015. Men det ligger ikke i vores strategi.

Trine Christensen: Vi har dialog med politikere og organisationer, der arbejder med emnet. Det er ikke, fordi vi ikke vil tale om emnet, vi tager de interviews der kommer vores vej.

--

Mats Lindberg, Aabenraa: Kommentar til medlemstallet. Mange er harme over det, som sker lige nu. Men det er ikke Amnesty, der popper op i hovedet på dem. Det handler måske om synlighed. Det handler meget om at profilere Amnesty, så de bliver mere synlige i medierne.

Nina Monrad Boel: Jeg kan ikke sige noget om, hvor synlige vi er i forhold til andre organisationer, men vi er tiltagende synlige. Vi er nævnt mere end 8.000 gange i medierne sidste år mod omkring de 7.000 gange året før. Trine Christensen og andre medarbejdere er tit i medierne.

Trine Christensen: Jeg er glad for, at Læger uden grænser får opmærksomhed – det er der behov for med krig rundt omkring i verden. Samtidig gør vi, hvad vi kan for at være synlige i medierne. Det er vigtigt med plads til os alle sammen. Og vi skal gøre mere for, at vi bliver mere synlige.

Claus Høxbro konkluderer, at der ikke har været kritiske bemærkninger til årsberetningerne. De er derfor taget til efterretning og godkendt.

6. KANDIDATER TIL HOVEDBESTYRELSEN

Claus Høxbro gennemgik nye procedure for præsentation af hovedbestyrelseskandidater.

Kandidater på valg:

- Anne Katrine Andersen
- Oliver de Mylius (genopstiller)
- John Hansen
- Ilja Sabaj-Kjær
- Ole Ankjær Madsen (genopstiller)
- Sophie Jo Rytter (genopstiller)

Marcus Rubin, journalist på Politiken, modererede præsentationen af kandidaterne

John Hansen: Jeg stiller op for at fastholde det politiske engagement i en civilsamfundsorganisation. Det er et meget dygtigt sekretariat. Det er vigtigt med folkelig opbakning og engagement kommer til udtryk. Det er meget vigtigt med synlighed som folkelig organisation. Vigtigt arbejde indadtil i det danske samfund og styrke engagementet hos borgerne. Det er vigtigt, at vi tænker i andre baner og nye former. Det er vigtigt, at vi fastholder Amnesty Danmarks engagement i den globale indsats. Vi skal styrke demokratiet, og vores synlighed i offentligheden

Anne Katrine Andersen: Det er første gang jeg er på landsmøde. Jeg kæmper med min indre idealist - "det er uretfærdigt, vi må gøre noget!" Derfor er jeg gået i gang med at læse jura i sen alder. Nu er jeg jurist. Ved at gå ind i hovedbestyrelsen, kan jeg gøre noget i praksis. Jeg kan tale med organisationen i landet, de lokale i Amnesty og andre. Hvad kan vi for eksempel gøre for medlemstallet. Vi skal da over 100.000 medlemmer.

Sophie Jo Rytter: Jeg er foreningens kasserer og i sidder i forretningsudvalget. Jeg er redaktør på Verdens Bedste Nyheder. Der er tre ting jeg vil arbejde for. Jeg vil føre den 4-årige strategi til dørs. Jeg er engageret i den internationale governance reform. Jeg er leder af ICM-delegationen, så jeg vil gerne gøre arbejdet færdigt med reformen af vore internationale demokrati. Og så er aktivismen vigtig. Derfor er jeg glad for det fokus vi har på aktivismen på årets landsmøde. Det er noget vi skal have endnu mere fokus på. Derfor er det vigtigt at fokusere på vores nye aktivisme strategi.

Oliver de Mylius: Jeg har siddet i hovedbestyrelsen i 2 år. Jeg vil gerne være med til at skabe en bedre verden. Jeg tror, jeg kan gøre det igennem AI. Jeg har været medlem i 10-12 år og højt engageret i 5 år. Jeg tror på, at den kraft der er i civilsamfundet, er den vigtigste kraft. Jeg har været på besøg i den spanske, britiske, svenske afdeling – vi sidder og kæmper for det samme over hele verden. Nu har jeg været 2 år i hovedbestyrelsen – og jeg vil gerne bidrage til at blive ved med at skabe og styrke bevægelsen.

Ilja Sabaj-Kjær: Jeg har en idealist, der er socialt indigneret – og jeg vil gerne skabe reform. Gerne gennem Amnesty. Ved at sætte fokus på Amnesty-klassik ved at skabe fokus på brændpunkter, hvor der er krænkelser på menneskerettighederne. Det andet er Amnesty-klassik 2- inden for de indre grænser. Hvordan kan vi konvertere Lifeline-aktivister til medlemmer? Og hvordan kan vi få især de unge kræfter engageret?

Ole Ankjær Madsen: Som ældre mennesker vil vi også gerne være med. Jeg håber denne gang at komme ind som fuldgældigt medlem. Menneskerettighederne er blevet ubekvem størrelse – de skal laves om, for de passer ikke til den moderne verden. Nej de skal ikke! De er vores idealer – og det er vigtigt, vi holder fast i dem. Vi skal være vagthund for menneskerettighederne. Verden er lavet om og vi har måttet ændre os. Før i tiden skrev vi breve. Nu kan vi rejse 40.000 underskrifter via Lifeline på en time. Nogle kan mene, at vi er blevet mere overfladiske – fra aktivisme til klikaktivisme. Vi skal holde fast i, at vi er aktivister –

vi skal finde frem til en aktivisme, der dur. Vi skal holde fast i individuelle tiltag. Så er jeg med på rejseholdet og det håber jeg, jeg kan blive ved med for at skabe lokale sammenhold.

Moderator: Hvad er den største udfordring, Amnesty står over for?

Ole Ankjær Madsen: Vi har en strategiplan. Vi skal ændre på aktivismen. Vi har stillet rammer op, men er ikke helt klar over indholdet. Det skal vi beskæftige os med frem til 2019.

Ilja Sabaj-Kjær: Amnesty er under voldsomt pres. Vi har brug for at kunne løfte mere. Personlig identifikation – tidligere var der langt troskab. Nu er man mere fragmenteret i den måde man engagerer sig på. Amnesty skal være dygtigere til at løfte denne form for engagement – her er Lifeline et vigtigt værktøj.

Oliver de Mylius: Civilsamfundet er under stort pres også i Danmark. Flygtningehjælpen er fx frataget ret til at udpege kandidat i flygtningerådet. Kanalerne ind til magthaverne er under pres i Danmark. Ser vi over hele verden – er arbejdet med global transition (afdelinger i syd) en stor udfordring for at få os etableret ordentlig derude.

Sophie Jo Rytter: Politiske pres på menneskerettighederne er en udfordring for Amnesty – men det giver os også en brændende platform ift. at vende en udvikling og afsøge nye veje. Det kan give os nye mulighed og fornyet legitimitet.

Anne Katrine Andersen: Det politiske pres er vigtigt, fordi verden ser ud som den gør. Jeg er chokeret over tilstandene i fx Rusland lige p.t. Amnesty har en stor og væsentlig rolle – og vi må aldrig glemme, hvorfor vi fik Amnesty.

John Hansen: Jeg har oplevet hvor meget civilsamfundsorganisationer kan flytte ude omkring i verden. Jeg vil gerne gøre Amnesty mere kendt i befolkningen.

Moderator: Kronikker om konventioner – bør de laves om? Er det en debat som Amnesty bør gå ind i konstruktivt, eller skal vi bare forsvare dem?

John Hansen: Det vigtigste er, hvad man kan bruge konventionerne til. Verden forandrer sig og derfor skal vi gå konstruktivt ind i det.

Ole Ankjær Madsen: Det kan godt ske, at de skal tilpasses – men uden at vi ændrer på idealerne. Det er vores DNA.

Sophie Jo Rytter: Amnesty er allerede konstruktivt inde i den debat. Jeg skrev for nylig en analyse til JP. Menneskerettighederne er skabt på baggrund af rædsler, vi aldrig vil se igen – har vi glemt det? Tiden viser at konventioner og menneskerettighederne er vigtige som aldrig før?

Anne Katrine Andersen: Konventionerne er det bedste udgangspunkt vi har. Man kan tale om og udvikle – det er grundloven så at sige – for mig virkelig overraskende i start-90'erne at opleve, hvad der skete i Jugoslavien. Amnesty er vigtig - man skal ikke glemme. Konventionerne er grundloven.

Oliver de Mylius: Det er ubekvemt for politikerne, når konventionerne står i vejen. Det er vigtigt at stå vagt om konventionerne. Det er politisk opportunt for politikerne – for at holde flygtninge ude. Men der er også folk, der er bekymrede over flygtningekrise

og terrorisme – Derfor prøver vi at være åbne over, hvordan vi kan få en god dialog med alle om hvorfor menneskerettighederne er vigtige. Menneskerettighederne er også deres bolværk.

Moderator: Hvorfor skal jeg melde mig ind i Amnesty?

Anne Katrine Andersen: Fordi det nytter noget. Flere stemmer taler højere end en.

Sophie Jo Rytter: Meld dig ind, hvis du gerne vil have en mere retfærdig verden. Det er en bevægelse af mennesker, der kæmper mod uretfærdighed. En mere fair verden, hvor alle er mere lige for hinanden og har de samme rettigheder – det kan ingen da være imod.

Ole Ankjær Madsen: Jo flere vi er, jo højere kan vi råbe, for det vi tror på – nemlig retfærdighed. Tænk hvis der var lige mange, der råbte lige højt i Europa og verden, som i Danmark – det ville være fantastisk.

Ilja Sabaj-Kjær: Der skal være plads til alle i Amnesty – både til dem som har meldt sig ud, dem der vil stå forrest, dem der vil sende en sms, dem der vil præge medierne. Alle der de forskellige virkestrang vi alle har med til at påvirke den udvikling vi ser i dag.

Anne Katrine Andersen: Der er journalister, der dør fordi de rapporterer om uretfærdigheder. Der er faktisk mennesker, der dør fordi de vil skabe en bedre verden.

Moderator: Hvordan vil I engagere de lokale grupper?

Sophie Jo Rytter: Vi er i gang med aktivismestrategi og -træf på landsmøder. Det er vigtige skridt for lokalengagement. Og vi har fået en ny juristgruppe. Vi arbejder for at engagerer lokale grupper – fx med hovedbestyrelsesmøder med de lokale grupper.

Anne Katrine Andersen: Jeg vil gerne ud og tale med lokalgrupper – også de yngre. Jeg vil ud og have en dialog, om hvorfor det er vigtigt.

Ilja Sabaj-Kjær: Det er vigtigt at komme ud og få synlighed. Vi har et centralt hold – vi skal have pakker, ideer, der kan engagere ud over de klassiske underskriftindsamlinger. Og vi skal have et personligt møde.

Ole Ankjær Madsen: Jeg har været med på rejseholdet med gode råd og for at skabe kontakt med sekretariatet. Vi må finde på nye tiltag, vi har rammerne, men mangler indholdet – hvordan kan vi konkret kæmpe for menneskerettighederne og få lokale med? Det er vigtigt.

Oliver de Mylius: Hovedbestyrelse vil meget gerne ud og møde lokalegrupper – gør brug af det.

Moderator: Er der noget, Amnesty skal gøre mindre?

Oliver de Mylius: Vi skal helst sikkert fokusere på de mest pressende emner – fx flygtninge. Vi har fokusområder. Vi kan ikke rumme alt. Derfor er det godt med et bredt civilsamfund, hvor der er mange forskellige organisationer.

Anne Katrine Andersen: Man kan ikke få for meget af en god ting. Der er ikke noget, der skal indskrænkes.

Ole Ankjær Madsen: Vi har en strategi, hvor vi fokuserer vores kræfter, hvor vi tror, at det nytter noget. Vi går efter områder, hvor vi kan opnå størst resultat.

Moderator: Der har i USA været en stor folkelig mobiliseringskraft efter Trump. Gælder det også i Danmark?

Ilja Sabaj-Kjær: Ja. Hvis vi tager Venligboerne som eksempel, så vi, hvordan en konfrontation opelskede et nyt initiativ – græsrodsbevægelse. Der er et uforløst potentiale. Folk vil gerne - og Amnesty kan gøre mere for at opelske det engagement. Vi skal ud og give muligheder for at møde fx flygtninge – møde den befolkning vi taler om. Det kan vække en gejst til at melde sig ind.

John Hansen: Vi skal lære af andre organisationer – fx at der er stor forskel på, hvor meget man behøver forpligtige sig – der er plads til lille og stor indsats.

Anne Katrine Andersen: Hvad befolkninger kan gøre – Muren var aldrig faldet, hvis befolkningen ikke havde presset på. Retfærdighed kan komme til sin ret med folket. Kan vi bruge film og andre medier til at gøre opmærksom på problemerne.

Ole Ankjær Madsen: Vrede – følelsen af uretfærdighed er en kæmpe drivkraft. Vi må holde fast i, at verden går den vej, hvor vi glemmer menneskerettighederne – der skal vi holde fast i vores vrede og engagement.

Sophie Jo Rytter: Den modstand og de udfordringer der er lige nu er den brændende platform. Jeg er ukuelig optimist på menneskehedens vegne. Der er problemer, men vi ser resultater gang på gang. Og vi skal holde fast i, at det kan lade sig gøre.

Claus Høxbro informerede om valgprocedurer

7. VALG TIL FUNDRAISING OG ØKONOMIUDVALG (FØU)

På valg

- Jakob Diness
- Carsten Fenger

Claus Høxbro informerede om valgprocedurer.

8. DIVERSE OPLÆG

Joakim Lundstrøm informerede om årets landsmøde-aktiviteter: Ret til sikkerhed

Birgit Ostenfeld, Amnestygruppen mod tortur og dødsstraf fortalte om gruppen og brevnetværket. Opfordrede landsmødedeltagerne til at melde sig ind i gruppen

9. LANDSMØDET GENOPTAGES

Andendagen af landsmødet startede med en video om Amnesty International Danmarks Phonere/Telemarketing og Facere/Face2Face inden dirigent Claus Høxbro officielt erklærede landsmødet for genåbnet, hvorefter han gav ordet til generalsekretær Trine Christensen.

10. TALER

Trine Christensen: Godmorgen. Tak for en fantastisk inspirerende dag i går. Det var nogle helt utrolige mennesker vi mødte. Og så er der også nogle andre helt utrolige mennesker i den her boks, og hver gang jeg snakker med dem og får lov at komme ned og give et oplæg om det, vi lige går og arbejder med for tiden, så går jeg tilbage til mit kontor og har energi til en dag mere. Og det er vores facere og vores phonere. Tak til jer for det kæmpe arbejde I lægger. Ligegyldigt om det regner eller sner eller er 10 frostgrader, så kommer facerne bare med lidt mere tøj på og en high-five, og så er det ud med jer. Og phonerne, lige meget, hvor mange gange man får et nej. Jeg snakkede med en person i dag, der havde ringet hundrede gange, uden der var nogen, der havde taget telefonen. Så bliver man nødt til at blive ved, til der er nogen, der har taget telefonen. Og det gør I. I er jo frontline. I er ude der, hvor folk er uenige. Og, det så vi ikke i videoen, men nogen gange har folk virkelig behov for at sige det på en utrolig ubehagelig måde og en ubehøvlet måde. Og det kan man undre sig over, men I finder smilet frem i telefonen på gaden og I blive ved med at være ambassadører for os, for Amnesty, for menneskerettigheder og derfor har I min dybeste respekt og jeg glæder mig rigtig meget at høre fra Victor og Aleksandar lidt mere om hvad I går og laver. (Klapsalver)

Victor Holm Simonsen: Godmorgen. Godmorgen til alle aktivister og til hovedbestyrelsen. Godmorgen til vores sekretariat og til vores facere og phonere. Først og fremmest godmorgen til alle jer kære medlemmer. Jeg hedder Victor og jeg er koordinator i Face2Face og det vil sige, at jeg til daglig er leder for Mads som I mødte heroppe i videoen og varetager alle de aktiviteter, vi har omkring Face2Face i København.

Aleksandar Bruun Vejlkovic Michelsen: Godmorgen og først og fremmest også en tak for, at vi lige fik fem minutter til at sige, hvad vi går og laver. Mit navn det er Aleksandar, og jeg er supervisor i Telemarketing og arbejder blandt andre med Regitse (fra videoen red.) og står hverdag op sammen med dem og kæmper for menneskerettigheder gennem telefonen. Det er jo faktisk en overraskelse for vores phonere og facere. Det havde vi besluttet, det skulle være for vi ville jo gerne anerkende dem og hylde og rose dem for deres super seje indsats. Det kan godt nogen gange gå lidt hurtigt i hverdagen. Så vi vil gerne vise overfor Landsmødet, at I gør et kæmpe stort stykke arbejde og at vi gerne vil sige tusind tak. Det er jo hverdag, at vi møde ind til nogen, der er engagerede, der virkelig gerne vil det her og har et stort smil på læberne. Og det synes vi er supersejt.

Victor Holm Simonsen: Grunden til, at vi har lavet den her video, er selvfølgelig for at prøve at sætte ansigt på de her kære mennesker, som hver dag gør det her gode stykke arbejde for vores organisation. Men det er også for at imødekomme en skepsis omkring vores programmer. Vi ved jo godt, at vi ikke altid er det mest folkekære erhverv her i Danmark, og at det måske nogen gange er irriterende under middagsmaden, når Amnesty ringer. Det her, som de her folk de gør hver eneste dag, det gør de af en grund. Og den grund det er den samme grund, som gør, at alle vi er samlet her i dag.

Aleksandar Bruun Vejlkovic Michelsen: Vi håber, at denne video kan give et godt billede af dem vi arbejder med til daglig og få sat nogen smilende ansigter på. For det er en fornøjelse at arbejde sammen med de her mennesker. Det er der ingen tvivl om. De kæmper en brav kamp for menneskerettigheder. Ligesom alle jer. Det er en stor fælles kamp.

Victor: Til sidst vil vi meget gerne bede alle vores facere og alle vores phonere, der er til stede her i dag om at rejse sig. Tusind tak fordi I lyttede.

11. INTERNATIONALE GÆSTER

Claus Høxbro fortalte, at det nu var tid for talerne fra de internationale gæster. Normalt ville dette finde sted under middagen lørdag aften, men i år fik de altså lov til at tale under selve landsmødet. Claus Høxbro gav ordet til Nina Monrad Boel.

Nina Monrad Boel: Noget af det, som jeg synes er mest inspirerende ved Amnesty, det er, at vi er en global bevægelse af mennesker, som kæmper for det samme. Så de mennesker, I skal høre fra nu, er mennesker, der også arbejder for menneskerettighederne hver dag. Som Salil sagde i går i sin tale, så havde han brug for at komme her til vores landsmøde for at være sammen med nogen, der var på samme side som ham. Og det tror jeg også, der er nogen af vores internationale gæster, der har meget brug for i deres hverdag. Når der kæmpes for menneskerettighederne rundt om på kloden, så er det en stor ære for os at vide, at dem der står forrest i den kamp, det er vores venner.

Camille Blanc, Formand for Amnesty International Frankrig

Adel Gharbi, Tunesien

Eyðgerð Mørkøre Kruse, Færøerne

Rajan Kuikel, Nepal

Markus Widorski, Schweiz

Renate Müller-Wollermann, Tyskland

Cinthea Mpofu, Zimbabwe

Nina Monrad Boel takkede de internationale gæster for deres taler, og for at de havde taget tid til at komme med på landsmødet.

12. OVERRÆKKELSE AF PRIS

Ordet blev givet til Svend Aage Nielsen, Formand for Kennedy Selskabet, som skulle overrække *Profiles in Courage Award* til Amnesty International.

Kære medlemmer af Amnesty.

Jeg vil gerne begynde med at ligeberettiget hilsen. Gentleladies and gentlemen.

Tak for jeres indsats lige siden Peter Benenson i 1961 stiftede Amnesty International. Samme år trådte Kennedy til og kaldte på at se på hvad vi kunne gøre for verden og bad om en ny verdensorden, hvor de stærke er retfærdige og de svage er sikre og freden er bevaret. Nu siger jeg tak fordi I med stor glæde tager imod vores pris. Den 38. Profiles in Courage Award for 2017. Og glæden er stor hos os i Kennedy Selskabet på grund af jeres indsats. Og her vil jeg gerne tilføje en tak for jeres modige og markante medlemsblad. Tak for lederen i februar-nummeret, da redaktør Ole Hoff-Lund, hvor den triste treårsregel for familiesammenføring rejser spørgsmålet, har Danmark ikke ratificeret FN's børnekonvention, at et barn har ret til en far og en mor. Det har Danmark gjort. Lederen citerer også et udsagn, som giver grund til overvejelse. Det lyder: Der er i mine øjne ingen, der kan tillade sig at påstå at verden bliver et bedre sted, fordi man redder de første 500. Hov hov, har vi ikke ytringsfrihed? Kan vi ikke tillade os at bruge den? Her vil jeg gerne nævne, at Jacqueline Kennedy påstod om sin mand, i et skrift efter hans tragiske drab på ham, at han troede på, at en person kan gøre en forskel og at hver eneste skal gøre forsøget. Og hans bror Robert (Kennedy red.) sagde det samme, at hver gang en står op for et ideal, så spreder det en cirkel af håb for flere andre. Så til vedkommende med dette udsagn: Træk det dog tilbage.

Jeg foreslår, når vi møder ansvarlige fra folketinget, partiledere eller bare MF'ere (Medlemmer af Folketinget red.), der stemte

for Irak-krigen. I skal sige: Når nu Danmark har medskyld i flygtningekrisen, skal vi så ikke være at løse den? Kan vi være bekendt at tage mindre end 500 kvoteflygtninge – bør vi ikke tage nogen flere i forhold til medskylden? Dem, der stemte for den folkeretsstridige angrebskrig på Irak, ved jo godt, at den affødte drab, ofre, flygtninge i stort antal. Og den førte også på lidt længere sigt til, det som det er skrevet i Amnestys gode medlemsblad: IS i krig med vestens våben. Sig til dem der var med til at starte flygtningekrisen, vis ansvar, vis menneskelig værdighed for at løse den ved at gå foran med et godt eksempel, i stedet for fejlt at udse sig en sydebuk over alle i Europa, i Berlin. Gå foran med at tage kvoteflygtninge. I jeres medlemsblad har I også skrevet om emnet international ret. På en måde begyndte det efter Anden Verdenskrig i 1946 med Nürnberg-processen. Men her har John Kennedy skrevet en bog om mænd af mod og en af dem var Senator Robert Todd. Han risikerede hele sin politiske karriere for at blive præsident, for at påstå om denne proces, at den var sejrherrenes proces om de besejrede og at den var en ensidig proces som skulle virke med tilbagevirkende kraft. Også pådømte den ikke krigsforbrydelserne hos de sejrende, ikke de massive terrorbombninger på den japanske og tyske byer.

I 1965 vendt Robert Kennedy sig mod Vietnam Krigen, og sagde blandt andet: Skydevåben og bomber kan ikke fylde tomme maver eller uddanne børn, så lidt som de kan opbygge hjem eller helbrede de syge. Så sig til ivrige, der vil udbrede demokrati. Stil dem spørgsmålet: Kan bomber være et visitkort for demokrati? Og spørg dem, der gerne vil skilte med at vi er et kristent land og gerne vil have det med i regeringsgrundlaget: Kan bomber være et visitkort for kristne værdier?

For os i Kennedy Selskabet var de to brødre mennesker på ondt og godt. Som alle havde de en for- og en bagside. Så det er deres gode ord og deres gode ideer vi gerne vil arbejde videre med og dette er også grunddokumentet for prisen her i dag. Det er prisbegrundelsen. Og det glæder os at I tager i mod den med glæde. Præsident Kennedy har så mange udsagn, der ligger helt på linje med Amnestys formål. F.eks. fra hans første FN-tale: Let us call a toast to terror. Lad os fordre en våbenstilstand for terror. Og den må bestå i alle former for terror. Fra enkelte. Fra grupper. Fra regimer. Fra krigens terror. Det blev sagt af en mand, der arbejdede på det, der derovre, over there, kalder The Hill, hvor der var udsigt til højesteret, hvor der står oppe for oven, Equal justice under law. Lige retfærdighed for loven. Det bør blive standarden for adfærd i alle folk for alle mennesker. Vores prismodtager i 1983 Andrej Sakharov, han har skrevet et manifest om fremskridt, sameksistens og frihed. Menneskeheden vil kun gå en smertefri fremtid i møde, hvis vi forstår os selv som en enhed, som en familie – Én familie. Og må jeg lige slutte med at sige, at samme år udgav jeg en bog, der hed Kærlighedens revolution og jeg gav den mottoet, Mennesker i alle lande, foren jer. Og med de ord er det en stor glæde at overrække, til jeres formand, John F. Kennedys bog *Mænd af Mod*

Nina Monrad Boel:

Jeg vil gerne på Amnestys vegne takke for den fine pris og for de meget flotte ord i begrundelsen.

Kennedy brødrenes idealer og værdier om at hvert menneske kan gøre en forskel - og deres tro på, at når almindelige mennesker handler for at forbedre andres lod, kan vi skylle de vældigste volde af undertrykkelse væk - er kernen i Amnestys organisation og tilgang. Det er denne weekend og arbejdet verden om, udtryk for.

Vi står i en tid, hvor menneskerettighederne er under et kolossalt pres. Og hvor modsvaret, nemlig at vi hver især tager kampen op og gør hvad vi kan, er vigtigere end nogensinde. At sige regeringer og politikere imod, at aktionere imod uretfærdighed, og arbejde trods modgang for de ændringer der er brug for, er lige netop Amnestys DNA.

Det er langt fra en let tid. Men for hvert lys der tændes i mørket, skabes der håb. Det håb som Kennedy brødrene talte om.

Og denne fine pris, der er givet til hele Amnesty, er med til at nære flammen. Den varmer og giver styrke. Den vidner om at vi er mange der ønsker en verden, hvor vi sammen arbejder for at løse problemerne.

Vi dedikerer prisen til de mænd, kvinder og transpersoner af mod, som vi har den store ære at arbejde med og for. I Tyrkiet. Filippinerne. Kina. USA. Mauretania. Polen. I hele verden.

Claus Høxbro meldte herefter at der var pause. Stemmereglerne blev gentaget. Der var ikke kommet flere kandidater til FØU. Det blev således Jakob Diness og Carsten Fenger, der blev valgt til FØU.

13. AKTIVISTTRÆF-INTRO

Stemmetællerne blev sendt ud og tælle stemmer. Der manglede to stemmetællere, men Birgitte Steensen og Vibeke Østergaard meldte sig. Claus Høxbro ønskede held og lykke med optællingen og sagde tak for, at de stillede sig til rådighed.

På de store skærme i salen kørte herefter et spot for I See You-kampagnen.

Joakim Hesse Lundstrøm præsenterede ideen bag I See You-kampagnen: Et hvert menneske er et menneske. Uanset om man er på flugt eller ej. Det er et vigtigt ben i det vi går og laver om mennesker på flugt. Og det er svært at arbejde med, for det er noget med at få et hvert menneske til at fremstå som menneske. Det gør vi med vores projekt, som hedder I See You, som vi starter i dag, lige om lidt, og som vi tester af i mindre skala på Folkemødet på Bornholm og en uge senere i større skala på Roskilde Festival. Og så håber vi, at det går så godt, så vi kan få foldet det ud og få det rundt i landet. Nu skal det prøves af først. I See You drejer sig om at kigge på det menneske, der er ved siden af en.

Joakim bad deltagerne om at finde et andet menneske – helst et de ikke kendte, og sidde og kigge dem i øjnene i to minutter i stilhed.

Nina Monrad Boel introducerede derefter aktivist-træffet:

Vores aktivister og vores medlemmer er vores identitet og vores DNA. Vores mennesker er det, der virkelig gør os som bevægelse, og gør os uafhængige, og vores mennesker er vores største styrke til at nå vores mål om en verden, hvor alle nyder deres menneskerettigheder. Mange aktivister, der råber op, tvinger magthaverne til at lytte til os. Aktioner og demonstrationer gør opmærksom på uretfærdighed. Debatindlæg og samtale med folk på gaden øger respekten for menneskerettigheder i vores samfund. Personlige breve tænder lys hos samvittighedsfanger, der troede de var glemte og en storm af underskrifter kan føre til deres løsladelse.

Dokumentation af tortur kan føre til asyl til torturoverlevende, der har været igennem mere grusomme ting end vi kan forestille os. Det er eksempler på vores aktivisme, og på at et hvert menneske kan gøre en forskel. Vi skal have så mange så muligt med i kampen for menneskerettighederne. For i fællesskab kan vi meget mere. Hovedbestyrelsen har vedtaget en aktivismestrategi for at styrke engagementet i menneskerettighedsarbejdet. Vores strategi handler om at blive større og stærkere. Antal giver os pondus og gøre at bliver taget alvorligt. Dybde og kvaliteten af vores aktivisme gør at vi har større effekt. Efter vedtagelsen af strategien, som har været i høring hos aktive over to omgange, og som har været diskuteret på kampagneseminaret og youth-mødet, er det blevet tid til at sætte handling bag ordene.

Udkastet til de handlingsplaner, der skal gøre strategien til virkelighed blev præsenteret i går til aktivisme-workshoppen og herefter vil de komme i høring landet over. Vi har mindsket afstanden mellem aktive og sekretariatet sådan som det blev ønsket af landsmødet sidste år ved at inddrage aktive mere i udarbejdelsen af strategien og i handlingsplaner og ved at sikre at den nødvendige opbakning er tilgængelig. Det er første gang vi prøver det, og vi skal selvfølgelig lære af hele den her proces.

Vi har ikke før haft en aktivismestrategi, hvor vi har inddraget aktive så meget i udarbejdelsen af den og aktivisme-workshoppen i går gav os gode input, som vi vil tage med videre også i forhold til selve processen med det her arbejde. Vi ønsker at få mange flere med i aktivismen og derfor vil vi arbejde på at gøre aktivismen mere tilgængelig. Der skal ikke være en eneste youth'er, der skal være i tvivl om, hvor de kan gå hen og finde et Amnesty-fællesskab efter endt ungdomsuddannelse.

Det skal være nemt at deltage i aktivismen, derfor vil vi gøre aktivismens værktøjskasse tilgængelig og åbne et aktivismens univers på hjemmesiden. Vi har allerede gang i Facebook-gruppen, Amnesty-aktivisten, som spiller sammen med en månedlig nyhedsmail og med aktivismesider i medlemsbladet. Vi vil udvikle kurser for dem som vil engagere sig dybere og lære mere om menneskerettighedsarbejdet og om aktivismens redskaber og om de håndtag vi kan dreje på for at skabe de ændringer, der skal til. Vi vil uddanne digitale ambassadører og lokale ambassadører, som både virtuelt og ude i lokalsamfundene kan tage debatter og argumentere for respekten for menneskerettigheder. Vi har netop fået en eventgruppe i København og vi har fået en ny juristgruppe. Vi vil oprette flere specialgrupper, når det giver mening.

Vi vil forsat have kampagner og materialer, men vi ønsker også at slippe aktivismen fri og give de aktive mulighed for selv at skabe de aktiviteter, der skal til for at nå vores mål. I dansk afdeling er vi meget stolte af vores aktives indsats og det er noget af den i kan komme til at opleve her på aktivismetræffet. Her har vi grupper fra hele landet repræsenteret. Vi har Amnesty Odense, Frøslev, Lifeline, Gruppen Furesø, Rejseholdet, Aalborg-centeret, Juristgruppen, Youth, Copenhagen Project Group, Eventgruppen København, Amnesty Vendsyssel, Landsindsamlingen, Lægegruppen, Amnesty Århus, Amnesty Vejle, kampagnen Air Safety, Amnestygruppe mod tortur og Oplægsholderne. Aktivisttræffet repræsenterer på den måde de mange måder i kan engagere jer på. Der er særligt en aktivitet jeg vil fremhæve. Det er en aktivitet, der bunder i en bestyrelsesbeslutning og en helt særlig satsning. Amnesty skal for første gang holde en landsindsamling, den 10. december i år. Vi skal gå fra dør til dør og samle penge ind til menneskerettighedsarbejdet og samtidig fortælle om vores bevægelse. Målet er at vi når 5000 indsamlere. Det kan lyde af rigtig mange, men prøv at forestille jer at alle i det her lokale er med, hvis vi så hver især får fem af vores venner eller familiemedlemmer til at gå med, så er vi faktisk ret godt på vej til at nå det mål. Vi håber, at Amnestygrupperne vil være lokale knudepunkter for indsamlingen, sætte fokus på hvad pengene går til, holde et oplæg, vise en film, give indsamlerne en kop kaffe med på vejen eller måske noget helt fjerde.

Vi har i den grad brug for jeres netværk, det handler ikke om store medieshows eller pr-kampagner, men om at få folk til at gå rundt med indsamlingsbøtten søndag den 10. december (Nina Monrad Boel sagde maj, men vi ved hvad hun mente). Hvis vi lykkes med det her, så styrker vi vores økonomi og dermed vores mulighed for at løfte menneskerettighedsarbejdet. Vi er nye spillere på den her bane, så vi skal lære sammen og samle erfaringer, som vi kan bygge videre på, når vi skal lave landsindsamlinger i de kommende år. Vi håber, at I alle vil være med. Ina Holmgaard og Jesper Ravn vil have en stand ude på aktivismetræffet, hvor I kan høre mere og hvor I kan tilmelde jer og I kan også tilmelde jer ved at sende en SMS med ordet 'indsamler' til 1252. Så kontakter vi jer.

Jeg glæder rigtig meget til at komme rundt og tale med rigtig mange aktive fra hele landet, så uden flere ord synes jeg, vi skal lade Aktivisttræffet begynde.

14. ICM – DET GLOBALE AMNESTY

Claus Høxbro bød velkommen tilbage til den sidste del af mødet, bad landsmødedeltagerne melde tilbage om Aktivisttræffet, og gav derefter ordet til Sophie Jo Rytter og Oliver de Mylius.

Sofie Jo Rytter og Oliver de Mylius præsenterede ICM 2017, der afholdes i august. Her er der blevet lagt op til en reform af Amnesty Internationals internationale demokrati.

Hovedpointer:

ICM er den højeste globale myndighed. Den fastlægger Amnesty Internationals holdninger globalt. Vigtigt organ i forhold til, hvad vi mener i Amnesty International. ICM vælger den internationale bestyrelse, som ansætter den internationale generalsekretær. Beslutter de internationale vedtægter, som resten af bevægelsen skal indordne sig under.

Reform kommer sig af en dynamisk verden. ICM er ikke fleksibelt nok. Ny international generalforsamling, Global Assembly skal afholdes hvert år i modsætning til det nuværende ICM, der bliver afholdt hvert andet år. Nu mindst fire og op til seks delegerede. Ny model skal have tre delegerede uanset sektionens størrelse. Global Assembly et stående organ, der kan træffe beslutninger mellem de årlige møder via elektroniske møder. Altså hele året og ikke kun til det årlige møde.

Der er mange små kontorer, hvor det ikke er bygget op med demokratiske struktur – som det danske. Forslag om stemmefordelingen: One section, one vote eller et vægtet system som nu, hvor store afdelinger har seks og små en stemme. Ændringen bliver, at for fremtiden får afdelingerne en til tre stemmer. Bestemt på baggrund af aktivister/medlemmer og ikke, som nu, på penge.

Argumenter for One section – one vote: Mere indflydelse fra lande med store menneskerettighedsproblemer. Mere ligeværdige magt-relationer blandt delegerede ved Global Assembly. De store skal lytte til de små. De små frustrerede over ikke at have magt nok.

Argumenter for vægtet:

Baseret på mennesker (medlemmer, aktive) ikke nationale grænser. Incitament til vækst. Store afdelinger uafhængige af IS – garant for indflydelse hos afdelingen. Amnesty International Danmark arbejder for den løsning, der bedst kan samle organisationen. Man har fra dansk side, på tidligere landsmøder, besluttet, at vi vil arbejde for et vægtet system. Det bliver mennesker der definerer vores demokrati, ikke en organisation af lande. Det betyder noget, hvor mange medlemmer en afdeling repræsenterer og derfor hvor mange stemmer en afdeling har. One Section – One Vote kan være en skævvridning af og bekymring om, hvordan pengene fordeles.

Global transition – der er rimelighed i at de lande hvor menneskerettighedskrænkelserne er størst får større indflydelse. Men det er også der, det er svært at få medlemmer. Frustration fra de små sektioner, der føler at de store afdelinger ikke går lige så meget op i argumenterne fra de små afdelinger, da de ikke har så stor indflydelse.

Claus Høxbro åbnede for spørgsmål fra salen:

Pernille Jensen, Sønderborg: Hvis man valgte One Section – One Vote, så de små sektioner fik mere indflydelse, kunne man få skrevet en sikring ind, så korrupte systemer ikke ville tage pengene, men man stadig havde One Section – One Vote?

Nina Monrad Boel: Man har snakket om, at de fleste beslutninger blev taget med One Section – One Vote, mens andre beslutninger, f.eks. omkring fordeling, assesment systemet, skulle tages på en anden måde. Men det er ikke det, der er på bordet lige nu. Der kan altid komme ændringsforslag, det har været overvejet, men det kan der også være andre uheldige ting ved et andet system.

Oliver de Mylius: Vi kan jo ikke med sikkerhed vide, hvordan situationen vil være. Altså om man vil bide hånden, der fodrer én. Vi kan jo ikke vide hvor reel den bekymring er, men man kan jo levende forestille sig den situation, at når man er en afdeling, der finansieres fuldstændigt af det Internationale Sekretariat, så er der bare en afhængighed, som ikke er rigtig til at komme uden om. Så kan man skrive ting ind og vi kan kigge på hvordan det i så fald skal forhandles bedst muligt på plads, men den basale afhængighedssituation, er den optimal.

Nina Monrad Boel: Det er helt rigtigt, hvad Oliver (de Mylius red.) siger, men ved One Section – One Vote bliver beslutninger taget med to-tredjedels flertal. Så det betyder, at der er flere afdelinger, der skal være enige om den retning man går.

Rasmus Swierstra-Banke, Odense: Er det muligt med et system, hvor man bruger begge? One Section – One Vote til at danne holdninger og så et vægtet system til at tage beslutninger, om hvordan man kommer problemerne til livs. Det ville give meget mere mening.

Sophie Jo Rytter: Uanset om det bliver One Section – One Vote eller et vægtet system, så bliver det jo det system, der bliver brugt, når vi skal beslutte hvad for nogen holdninger, vi har. Det er selvfølgelig også vigtigt at sige, at vi har en tradition for i Amnesty at vedtage ting med konsensus, hvor vi prøver at blive enige og tale os til rette, og det er helt klart også det, vi foretrækker, men selvfølgelig skal der, i sidste ende, være et stemmesystem, så hvis man ikke kan få talt sig til rette og blive enige, så kan man ty til afstemning. Trine Christensen: Taktikken i forhold til de mål, der bliver sat for vores governance system, er noget, der bliver snakket om i sekretariatet. Det man kalder operationelt. Så der er to niveauer, hvor det højeste sætter retning, det er vores landsmøde og vores internationale rådsmøde og så er der sekretariater, som arbejder i højere grad med taktikken.

Hans Hüttel, Nørresundby: Hvis man nu giver lande som Brasilien og Indien en stemme per default, betyder det så ikke, at man fjerner grundlaget for at skabe medlemsdemokrati, for nu har man jo en stemme alligevel?

Sophie Jo Rytter: Det er i hvert fald en stemning og et argument, der er. Brasilien og Indien er lige netop kontorer uden demokrati. Hvorvidt de så skal have en stemme, er noget man skal tage stilling til uanset om det bliver One Section – One Vote eller om det bliver et vægtet system. For jo, ud af en dansk forståelse, så er det sådan, at hvis man skal have en stemme i et demokratisk system, skal man også selv været funderet i og repræsentere nogen i det her demokrati. Men samtidig så repræsenterer Indien jo helt vildt mange mennesker og har rigtig mange aktivister under sig og det er der forhåbning, at de kan udvikle en demokratisk struktur på sigt. Men spørgeren har helt klart en pointe, og det er også en af de ting, der kommer til at blive diskuteret.

Claus Høxbro ønskede held og lykke og god tur til ICM-delegationen.

15. VALG AF REVISOR

Hovedbestyrelsen havde indstillet den nuværende revisor, Beierholm, til genvalg. Revisoren blev genvalgt, og Beierholm vil fortsat være statsautoriseret revisor for dansk afdeling.

16. KONTINGENT

Hovedbestyrelsen indstillede, at kontingentsatserne for medlemskab forblev uændret, hvilket blev vedtaget uden indsigelser:

Ungdomskontingent: 50 kr. pr. år

Studerende, arbejdsløse og pensionister: 195 kr. pr. år

Fuldt betalende medlemmer: 295 kr. pr. år

Livsvarigt medlemskab: 2.950 kr.

17. LANDSMØDE 2018

Det blev besluttet, at Landsmøde 2018 afholdes den 21.-22. april på Hotel Nyborg Strand.

18. EVENTUELT

Claus Høxbro åbnede for kommentarer fra salen:

Michael Søberg, Bolderslev: Jeg vil vældig gerne rose jer for den indsats i gør på de sociale medier. Det er helt tydelig for mig, der nu er mere passivt medlem, at Amnesty er meget mere synlige på de sociale medier end for et par år siden. Når man liker en side på Facebook, er det jo ikke alt, der kommer op i newsfeed. Men jeg liker både CNN og Amnesty, og jeg synes jeg ser langt mere fra Amnesty, end jeg gør fra CNN. Og det synes jeg altså er en kæmpe cadeau. Jeg er 22 år, og måske ikke kernemålgruppen og det synes jeg virkelig er rigtig, rigtig flot. Det vil jeg gerne give en kæmpe ros for.

Ingrid Andersen, Jyllinge: Hvis der er plads til flere roser i vasen – det håber jeg der er. Kæmpe ros til phonerne. Alle de elektroniske hjælpemidler, vi har, er jo et fantastisk værktøj. Det er dejligt at man stadig kan tale med en person. Jeg er jo en af dem, der har lang erfaring med at være ung. Og der må jeg virkelig rose. For jer eksisterer dumme spørgsmål ikke. Så mange tak for det og også mange tak for landsmødet i år.

Kommentar fra salen: Jeg synes at landsindsamlingen burde have været på et rigtigt punkt og ikke under eventuelt. Jo mere jeg tænker over det, jo mere betænkelig bliver jeg ved det. Hvad er det vi vil opnå med det? Er det for at få penge i kassen eller er det for at profilere os? Penge i kassen er jo altid rart at få, men der mener jeg, at vi er oppe i mod nogen svære konkurrenter, der står med nogen akutte problemer med sult og nød og død osv. Dem kan vi ikke helt hamle op med. Og det med at profilere os, det mener jeg, at vi burde gøre på en bedre måde. Hvis nu denne her landsindsamling går galt, så mener jeg, at det vil skabe nogen ridser i lakken for Amnesty, for så er der jo ikke så meget behov åbenbart for Amnesty. Jeg regner med, at det har været debatteret grundigt inden i kommer med det. Jeg har bare ikke fulgt debatten, men det er måske min skyld. Jeg synes bare, det er så vigtigt det her, at det burde have været til afstemning i forsamlingen. For jeg er ikke sikker på at alle her ønsker at mobilisere sig og gå fra dør til dør og bede om penge og folk spørger, hvad skal i bruge pengene til? Vi kan jo ikke sige, at

vi skal bruge dem til den der flygtningelejr eller et eller andet, vel? Jeg synes i stedet, man skulle have lavet en aktivitetsdag, hvor vi alle sammen mobiliserede os, gik på gaden, samlede underskrifter og prøvede at få nye medlemmer til Amnesty. Det synes jeg ville være bedre at gøre. Jeg er meget betænkelig ved det her, og jeg håber I vil tage det op til overvejelse. Jeg har snakket med flere, der er enige med mig. Tak for det.

Claus Høxbro: Nu er det her under punktet eventuelt. Og vi kan ikke beslutte noget under eventuelt, det ved alle godt. Og jeg vil lige sige, at det blev debatteret i tre kvarter i en arbejdsgruppe i går. Så det har været drøftet meget på landsmødet.

Nina Monrad Boel: Tak for dit input. Jeg kan sagtens forstå, at du bekymrer dig, for vi skal selvfølgelig passe på, hvad det er for nogen investeringer vi laver. Men det beslutning hovedbestyrelsen tog byggede på et analysearbejde af sekretariatet, der går langt tilbage og været meget grundigt. Så det har været meget gennemarbejdet oplæg vi har fået som baggrund for den her beslutning. Der er virkelig vigtigt det andre organisationer går og laver. Der er mange organisationer, der har nogen meget brændende sager lige nu. Men det synes jeg faktisk også vi har. Menneskerettighederne er under et uhørt pres netop lige nu, så jeg synes også, at det har en berettigelse, at vi gør opmærksom på, at vores sag også er vigtig.

Trine Christensen: Det er en satsning og det er altid spændende, når vi skal prøve noget nyt. Men vi synes også, det er vigtigt at prøve noget nyt. For der er et større behov end vi har set længe. Måske helt tilbage til Anden Verdenskrig. Vi bliver nødt til at prøve nogen nye ting. Og her har vi muligheden for at hente nogen midler ind til arbejdet og samtidig også komme i dialog, og vi synes om begge dele. Det er derfor vi skal have den her landsindsamling. Jeg har selv indsamlet for Røde Kors og SOS Børnebyerne, og jeg synes, at det man får ud af det er at vise sit ansigt og vise sin støtte til nogle af de organisationer, der laver rigtig godt arbejde. Og man får sig en lille snak om, hvad der bliver lavet, og det er også vigtigt. Så det er også den dialog, vi gerne vil have. Jeg tror på, at jo mere vi er ude på alle mulige måder. Om det er en landsindsamling, hvor vi ringer på døre eller, om det er aktivismedage – det skal vi også have – vi skal også have demonstrationer, vi skal også gøre de andre ting. For mig er det ikke enten eller – det er både og. Men vi skal evaluere det, vi har fået lavet fantastiske analyse om hvordan man kan gøre det, hvordan andre organisationer gør det også nogen, der ligner os mere og se på, hvad de har fået ud af det, og vi vurderer, at der er noget at hente her. Også noget, der er vigtigere – eller lige så vigtigt – som penge.

Andreas Canvin, Daugård/Amnesty Vejle: Sidste år blev der talt om det. Der er et problem i Amnesty Youth Danmark regi. Der er det problem, at grupperne ikke taler sammen. Vi ved ikke hvem hinanden er, de unge aktivister i Danmark koordinerer ikke med hinanden og derfor sagde vi sidste år, at vi ville gøre noget, så vi i år – på dette landsmøde – kunne sige, hey nu er der faktisk noget koordination mellem youth-grupperne i Danmark. Og jeg vil bare lige sige, som en der har været aktiv i tre år nu. Så er der godt nok gang i Amnesty Youth Danmark lige nu. Der er en fælles facebook-gruppe, vi snakke med hinanden, vi ved hvem hinanden er. Jeg er i gang med at arrangere en fælles aktion med gruppen i Århus lige nu og det havde været helt utænkeligt for et år siden. Tak for det.

Carl Christian Timmermann, Odense. Min tak er mere personligt rettet. Jeg vil godt takke Trine Christensen og Claus Juul for den måde at I optræder i medierne. Det er helt utroligt vigtig i en tid med så mange *fake news*, at man får fakta på bordet. Men I brænder godt igennem. I får forklaret jer sådan i medierne, at folk forstår, hvad det handler om. Tak for indsatsen, som der også er andre, der kan profitere af. Men det er jo jer jeg hører i medierne. Jeg er meget stolt af jer, jeg synes I gør det rigtig godt.

Kirsia Isabella Olufsen, Nyborg: Tak for et supergodt landsmøde. Det er virkelig stort, at vi er gået over til Merkur. Det er bare så skønt. Jeg arbejde en gang for CARE og da jeg fandt ud af, at de brugte Danske Bank, prøvede jeg at få det ændret. Det syntes de var for besværligt. Så jeg synes det her virkelig er noget at råbe hurra for.

Mats Lindberg, Aabenraa: Jeg vil gerne sige tak til Nina Monrad Boel for hendes 6 år i hovedbestyrelsen. Og så vil jeg gerne sige noget om fundraising. En app til indsamling. Den virkede ikke altid – den skal gøres bedre. Læger uden Grænser i Sverige allierede sig med en rigmand, der begyndte at fordoble alle donationer, der blev givet i december 2016. Så hvis man kunne finde sådan en rigmand, så ville det virkelig gøre noget.

Jens Borking, Brønshøj: Det her er mit første landsmøde. Det er vældig fint. Meget velorganiseret. Jeg har talt med hotelpersonalet. De har gjort et rigtig godt stykke arbejde. Det er glædeligt, at de har overenskomst og mange af dem var organiseret i 3F. Det er jeg personligt rigtig glad for, for det spiller også en rolle for, at vi får et mere lige samfund. Tak for ordet.

Martin Kargaard Thomsen, København: Tak for et godt landsmøde. Det er første gang jeg er her – ikke sidste gang. Jeg har en ide: Vi har mange medlemmer, men vi har endnu flere lifelinere. Hvordan bliver de medlemmer? Giver dem en klækkelig rabat på medlemskabet de første tre år og se om det batter noget. Vi skal prøve noget nyt. Det var bare min lille ide, som jeg håber I vil tage til efterretning. Tak.

Kommentar fra salen: Da jeg tog hjemmefra, så tog jeg hjemmefra for at rette en tak netop til dig Trine Christensen og jer, der er i medierne. Fordi I altid er argumenterende, ikke selvpromoverende og saglige. Det er rart, og jeg tror, der er mange, der ser, hvor I er synlige fordi I gør en forskel.

Kristoffer Nilas Olsen, København: Jeg vil gerne høre, om vi kan lave en vejledende håndsoprækning, for at høre hvor mange, der er interesserede/kunne overveje at gå med raslebøtter til december. Resultat: Rigtig mange rakte hånden op.

Inger Sørensen, Nordborg: Jeg vil bare gerne gøre opmærksom på arbejdsgruppen om børn. Jeg er støttemedlem i den gruppe og den er rigtig god. Den hører til i Aalborg og der bliver sendt breve ud, der er oversættelser og man kan poste dem. Hvis nogen savner noget håndgribeligt arbejde, så er det i hvert fald en god gruppe at gå ind i.

Elisabeth Evald, Kolding: Det er angående den kommentar til landsindsamlingen, der kom før. Der må jeg indrømme, jeg blev en lille smule vred. Vi har mennesker, der bliver torteret i hele verden, vi har mennesker, der bliver undertrykt, vi har LGBT-personer, der bliver forfulgt. Hvor er det lige, at vores formål er mindre vigtig end de andres? Vores landsindsamling har mindst lige så meget berettigelse som andre organisationer.

19. PRÆSENTATION AF NY HOVEDBESTYRELSE

Claus Høxbro præsenterede resultatet af hovedbestyrelsesvalget:

Sophie Jo Rytter	195 stemmer
Ilja Sabaj-Kjær	185 stemmer
Oliver de Mylius	159 stemmer
Ole Ankjær Madsen	129 stemmer
Anne Katrine Andersen	125 stemmer
John Hansen	113 stemmer

Følgende er valgt til hovedbestyrelsen for en 2-årig periode:

Oliver de Mylius
Ilja Sabaj-Kjær
Sophie Jo Rytter
Ole Ankjær Madsen

Følgende er valgt til hovedbestyrelsen for en 1-årig periode:

Anne Katrine Andersen

Følgende er valgt som suppleant til hovedbestyrelsen for en 1-årig periode:

John Hansen

Den samlede hovedbestyrelse efter valget ser således ud (i alfabetisk orden):

Anne Katrine Andersen
Martin Isenbecker
Ole Ankjær Madsen
Moustafa Mahmoud Moustafa
Oliver de Mylius
Sophie Jo Rytter
Ilja Sabaj-Kjær

Suppleant: John Hansen

20. AFSLUTNING AF LANDSMØDET

Tak til Nina Monrad Boel

Martin Isenbecker: Der er jo forskellige tricks for at man ikke skal blive alt for rørt, når man holder sådan nogen taler her. Så jeg har overbevist mig selv om, at det ikke er rigtigt farvel. Altså, du bliver jo i Amnesty og skal blive ved med at arbejde for bevægelsen og i bevægelsen. Men din tid som formand er rindet ud. Men fra hovedbestyrelsen skal der lyde et kæmpe stort tak for at du har sat dig i spidsen for vores arbejde. Og jeg taler for os alle sammen, når jeg siger, at vi kommer til at savne dig, din dybe indsigt i Amnesty og menneskerettighedsarbejdet og en masse andre ting, og ikke mindst for hvordan du er som formand. Hvordan har du været som formand? Du er en person, der forener det meget åbne og lyttende med en vedholdenhed – for ikke at sige stædighed – det sagde jeg ikke, som er ud over det sædvanlige. Og et lille billede på det: Nogle diskussioner

kan være lidt svære. Og hvis man kigger over på Nina Monrad Boel under sådan nogen diskussioner. Jamen der er igen som dig, som lægger hovedet på skrå, smiler, lytter, så spørger du nysgerrigt, interesseret, lytter igen, smiler spørger måske en gang til... Og sådan bliver du ved. Også selvom vi har siddet til møde i 8-9 timer, vi andre tænker, nu må vi da også gerne, men Nina Monrad Boel hun bliver ved. Og det er super fordi du på den måde både lukker op for diskussionen, bliver ved med at være nysgerrig, men også holder fast. Og det er det en formand skal. Superlativerne står i kø: Du brænder for sagen, du er energisk, flittig, du er engageret. Du siger aldrig nej, du har overblik. Du kan veksle fra at være oppe i helikopterperspektiv til at komme ned i detaljen. Og så kan du samle folk, og det er kæmpe stor god kompetence at have som bestyrelsesformand. Vi kommer til at savne dig.

Sophie Jo Rytter: Du er gået ind i det her arbejde og især arbejdet som formand men et overskud, en iver, diplomatisk sans og en dedikation, som jeg tror – selv i Amnesty-sammenhæng – må være et særsyn. Jeg vil også sige tak til Nina Monrad Boels familie, til Wu og Thomas især, fordi vi har måtte stjæle Nina Monrad Boels tid og fokus og energi så meget. Og fordi i har ville rejse rundt i hele verden til Amnesty møder med Nina Monrad Boel i årenes løb, det har virkelig været værdsat. Nina Monrad Boel, jeg har kæmpe stor respekt for dig. I dag har jeg ikke kun fået en rigtig vigtig faglig samarbejdspartner, men også en rigtig god ven. Tak for det.

Nina Monrad Boel: Tak for de virkelig fine ord. Det rører mig virkelig dybt, og jeg prøvede at blive lidt mere forberedt end jeg var i går på at sige tak og farvel til bestyrelsesarbejdet. Det har været et kæmpe privilegie at arbejde for så vigtig en sag og med så inspirerende mennesker. Så jeg vil gerne sige tak til jer, der gav mig muligheden for at blive en del af Amnestys lederskab, for det kan jo ikke lade sig gøre uden landsmødets opbakning. Det har været en kæmpe ære at sidde i bestyrelsen og det er virkelig vigtigt arbejde. Og så en et kæmpe tillykke til de nyvalgte, det er helt fantastisk tid i går i møde. Jeg kommer ikke til at kunne nå at sige tak til de rigtig mange mennesker, der har inspireret mig i Amnesty igennem de sidste seks år. Så for ikke at tage for meget af jeres tid, vil jeg tillade mig bare at nævne nogen helt få:

Tak til Joakim, som bakkede mig op i at stille op til bestyrelsen for seks år siden. Tak til tidligere formand, John, og til vores tidligere generalsekretær, Lars, for I lærte mig, at det bedste samarbejde mellem governance og management er når vi kender vores roller, men samtidig kan træde ud af dem. Tak til Dan, Henrik, Poul og Anita, for jeres helt uvurderlige hjælp og rådgivning. Claus, vores all-around Amnesty-mand, for historik og sparring. Tak til den nuværende bestyrelse, med Ole, Oliver og Musta for at udholde lange heldagsmøder uden pauser. Og en helt særligt til Fatima, Kristoffer, Martin og Sophie, som har været næstformænd og kasserere i den tid jeg var formand. Tak for jeres sparring, jeres opbakning og alt det I har lært mig. Det har været hårdt, intensivt og helt vildt fedt. Bestyrelser og generalsekretærer kommer og går - Erik består. Tak Erik, for hjælpen gennem alle årene. Trine Christensen, som du sagde i går, så har vi været igennem utrolig meget sammen. Jeg har værdsat det hele. Tak. Jeg tror faktisk godt jeg kan huske, hvordan det var at komme på landsmøder inden jeg blev valgt ind i hovedbestyrelsen. Komme med familie og venner og ikke have andet på programmet end at slappe af og blive inspireret, og jeg tænker, at det måske ikke bliver så dårligt at prøve det igen næste år. Så jeg glæder mig til næste landsmøde. Til at se jer der og så glæder jeg mig ikke mindst til at grille den nye bestyrelse.

Claus Høxbro afsluttede landsmøde og takkede for den venlighed og tolerance, der var blevet udvist overfor han som dirigent, inden han gav ordet til Martin Isenbecker.

Martin Isenbecker, næstformand – afsluttede formelt Landsmøde 2017

Hovedbestyrelsen takkede alle deltagere for at gøre landsmødet fantastisk, og rettede efterfølgende en særlig tak til nogen der har gjort en særlig indsats under landsmødet:

- Stemmetællerne
- Det særlige udvalg
- Referenter
- Lederne og referenterne fra workshops og arbejdsgrupper
- Internationale gæster
- Kæmpe tak til sekretariatet, der har gjort en kæmpe indsats for at få det til at spille, uden at man mærker det kæmpe arbejde der ligger bag, men det ved vi, der gør, så tusind tusind tak til jer.
- Sidst men absolut ikke mindst: Tusind tak til Claus Høxbro, for igen at have ført os igennem landsmødet med sikker, myndig og fast hånd og det er vi rigtig glade for. Tak for det.

21. PRÆSENTATION AF EVENT

Joakim Hesse Lundstrøm introducerede landsmødedeltagerne til sidst punkt på landsmødet. Traditionen tro skulle der tages et landsmødefoto. I forbindelse med Air Safety-kampagnen var årets motiv en flyvemaskine.